

Nr 465

Av herr Svärd m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 100, med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m.

Enligt de före 1947 gällande bestämmelserna skulle beskattning av medel, som avsatts till investeringsfond och som sedermera återfördes till beskattning, ske genom efterbeskattning för det år, varunder avdrag för avsättningen beviljats. De ytterligare skatter, som härigenom skulle utgå, påfördes den skattskyldige jämte ränta beräknad efter 3 eller i vissa fall 2 % per år.

Genom 1947 års lagstiftning rörande investeringsfonder företogs den ändringen, att det återförda beloppet skulle upptagas som skattepliktig intäkt vid löpande taxering. Samtidigt beslöts att det återförda beloppet skulle ökas med därå beräknad ränta, utgörande 2 % för år, om avsatta medel ej fått tagas i anspråk under den därför stadgade perioden, och eljest 3 %. Bestämmelserna om ränteberäkning motiveras i ifrågavarande proposition (nr 86) med att avsikten med lagstiftningen om investeringsfonder icke vore, att direkta skattelättnader skulle beredas de skattskyldiga, utan endast att en förskjutning i fråga om beskattningsåret skulle kunna ske.

Eftersom räntan skulle beräknas efter samma skattesatser enligt 1947 års som enligt tidigare års förordningar om investeringsfonder, torde avsikten ha varit att belasta de skattskyldiga på i stort sett enahanda sätt efter ikraftträdandet av 1947 års förordning som dessförinnan. Det ändrade tekniska förfarandet kom emellertid att medföra en skärpning. Detta sammanhänger med att ränta, som beräknades å skatten, blev avdragsgill vid kommande års taxering. Skärpningen innebar därför i stort sett en fördubbling. Det framgår icke av propositionen eller av bevillningsutskottets betänkande i anledning av propositionen (nr 26) att något sådant varit avsett.

Enligt det förslag till förordning om investeringsfonder för konjunktur-utjämning, som framlägges i proposition nr 100 till årets riksdag, skall återförd avsättning till investeringsfond upptagas till beskattning jämte ett belopp motsvarande $\frac{1}{10}$ av vad som återförts. Denna bestämmelse synes motsvara vad som tidigare stadgats rörande räntetillägg. Departementschefen har nu funnit anledning att för framtiden stadga ett schablonmässigt tillägg, oavsett hur lång tid ianspråktagna medel varit avsatta. Någon anledning att då bibehålla de äldre bestämmelserna om ett räntetillägg för avsättningar, som skett enligt 1947 års förordning, synes oss icke föreligga.

Vi förordar därför, att vad som stadgas i 10 och 11 §§ förordningen den 2 maj 1947 om sådant räntetillägg upphäves och att i stället stadgas, att tillägg med $\frac{1}{10}$ av vad som återförts av investeringsfonden skall äga rum.

Under åberopande av vad vi sålunda anfört hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring av tredje stycket i övergångsbestämmelserna till förordningen om investeringsfonder för konjunkturutjämning enligt det i proposition nr 100 framlagda förslaget, att detta erhåller följande lydelse:

Sistnämnda förordning skall gälla i fråga om 1955 års taxering och i fråga om eftertaxering för år 1955 eller tidigare år samt skall vidare alltjämt äga tillämpning i avseende å sådana investeringsfonder, som bildas jämlikt förordningen i fråga, dock att vad ovan i 19 § stadgas om tillägg med $\frac{1}{10}$ av vad som av investeringsfonden återförts skall gälla i stället för bestämmelserna i 10 och 11 §§ förordningen den 2 maj 1947 (nr 174) om räntetillägg. Vad i — — — (lika med propositionen) — — — äga giltighet.

Stockholm den 25 mars 1955

Gunnar Svärd

Tage Magnusson

J. Kronstrand

Nr 466

Av herr **Ewerlöf m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 100, med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m.*

(Lika lydande med motion nr 567 i Andra kammaren)

Stockholm den 25 mars 1955

K. G. Ewerlöf

Ebon Andersson

Carl Eskilsson

Gustaf Velandér

Ernst Wehtje